

ГОДИНА II
Брой 4

Редакторъ: Иванъ Иос. Бояджиевъ

РОДИНА

Да бихъ могла въ сърдцето
съ ръзецъ да те извая!
Родино, моя свѣтла
ти съ билки ме омая!

Въ сърдцето си те нося
отъ детство вдъхновена
Безъ тебе азъ какво съмъ?
Бъди благословена!

По стъпките ти никнаха
цвѣта благоухани
отъ малка те обикнахъ
чрезъ твоите балкани.

чрезъ горските напъни
на вѣтра крилата -
Родино, тебъ обичамъ
най-много въ този свѣтъ!
Весѣ Паспалеева

ВОИНИЦИ

Минаватъ строими на редици
и пѣятъ лъвове - войници ...
Ехтатъ гори поля балкани,
отъ маршове и барабани.

Тъ всички носятъ подъ шинела,
една душа - пламтяща смѣла,
за обичъ и за трудъ родена,
и въ битки кървави калена.

За тяхъ несгоди, мъки нѣма,
и все по-силна по-голяма
любовъ синовна и велика
гори въ очите имъ въвъ щика.

Тъ бранятъ тебе, майко родна,
земя свещена и свободна
отъ робство, врагове, тъмници-
вий, святи български войници!

и. Стубелъ

